

RƯỚC LỄ THIÊNG LIÊNG

Kết luận bài "[Chiêm-Ngưỡng Thánh-Thể Qua Mẹ Maria, Người Tỳ-Nữ Hy-Tế Của Thiên-Chúa](#)", chúng tôi có viết:

Mệnh lệnh của Đức mẹ tại Fatima năm xưa vẫn được lập đi lập lại trong nhiều lần Mẹ hiện ra sau này ở khắp nơi, đều nhắc-nhở con cái Mẹ dưới trần gian phải ăn năn đền tội, tôn sùng Mẫu-Tâm, siêng năng lần hạt Mân Côi, **tôn thờ Thánh Thể**. Khi không có thể trực-tiếp tham-dự Thánh-Lễ được, thì việc hướng lòng lên Thánh-Thể và **rước lễ thiêng-liêng vẫn là việc làm đẹp lòng Chúa vô cùng.**

1- Xác định từ ngữ:

Nói rằng rước lễ, cho đúng hơn, phải nói là rước Mình Thánh Chúa. Tiếng Latinh cũng như Anh, Pháp diễn tả thật đúng ý nghĩa cốt lõi của việc rước Mình Thánh Chúa là sự **kết hợp mật thiết với Thánh-Thể** (sacra communio, Holy Communion, La Sainte Communion).

Thật vậy, chính Chúa đã phán: *"Hãy ở lại trong Thầy như Thầy ở lại trong anh em. Cũng như cành nho không thể tự mình sinh hoa trái, nếu không gắn liền với cây nho, anh em cũng thế, nếu không ở lại trong Thầy"* (Gioan 15,4)

Ngày xưa, các vị thừa sai tiên khởi gọi là **chịu lễ**. Chịu là nhận lấy, như chịu khó, chịu làm, chịu lời (ví dụ: "Cây em, em có chịu lời, ngồi lên cho chị lay, rồi sẽ thưa"). Kinh của thánh Anphonsô viết "Con kính mến Chúa trên hết mọi sự, cùng ước ao **chịu lấy Chúa** ngự trong linh hồn con". Ngày nay ta gọi là Rước Lễ. "**Chịu**" thì hẹp ý, chỉ diễn tả sự tiếp nhận, **rước** thì thêm ý nghĩa cung kính, tiếp đón nghi vệ trọng thể. Rước Chúa vào lòng cũng còn hẹp ý, chỉ mới diễn tả được sự trịnh trọng cung nghinh, nhưng chưa cho thấy trọn vẹn về huyền nhiệm Thánh Thể. Vì **LỄ** là tiếng gọi tắt của **Thánh Lễ**, là hy-tế ngợi khen, là cuộc tưởng niệm Lễ Vượt Qua, là Tiệc Thánh của Chúa mời gọi ta tham dự để cùng nhau chia sẻ hiệp thông vào Mình và Máu thánh Người. Cho nên **Rước Lễ** vẫn hàm súc ý nghĩa hơn là chịu lễ.

2- Rước lễ thiêng liêng

a- Thần học về bí tích qua giáo lý Công Đồng Trentô phân biệt rước lễ thật sự và rước lễ với lòng ước ao (sacra communio **in re** & sacra communio **in volo**). Phân biệt như vậy không có nghĩa là rước Mình Thánh Chúa qua bánh thánh thì không cần phải có lòng ao ước, mà là ngụ ý về hình thức phân biệt giữa *sự có bánh thánh* với *sự không có bánh thánh* mà thôi. Đó là **rước lễ cách bí tích trong mẫu nhiệm Thánh Thể** và **rước lễ bởi giục lòng tin cậy kính mến ước ao rước Chúa Giêsu vào lòng**. Rước lễ mà không có lòng khát khao ao ước, thì cũng chẳng được ơn ích gì, vì chưa có sự

kết hợp mật thiết với Chúa Kitô. Ấy là chưa nói đến thái độ bất kính thiếu trang nghiêm của người lên rước lễ, đơn giản chỉ như đến để ăn một tấm bánh mà thôi. Thay vì nói rước "với lòng ước ao", tiếng Việt mình thay bằng "thiên liêng" và "**rước lễ thiên liêng**" quả rất chính xác.

b- Điều kiện tất yếu của sự rước lễ thiên liêng: Eucharistia hay Bí tích Thánh Thể hàm ý bánh và rượu đã được biến đổi nhờ việc Tạ Ơn. Sau lời kinh Tiền Tụng Tạ Ơn "*Hãy tạ ơn Chúa là Thiên Chúa chúng ta*", bánh và rượu trở nên Mình và Máu Thánh Chúa. Dù là "in re" hay "in volo" thì vì ý nghĩa của sự kết hợp mật thiết, dĩ nhiên **buộc phải có lòng tin yêu**. Đó là:

* xác tín Chúa vẫn hiện diện thực sự trong Phép Thánh Thể, xác tín Chúa đang hiện diện trong nhà tạm, xác tín Chúa sẽ hiện diện trong lòng mình.

* yêu mến Chúa hết lòng, hết trí khôn, nên **ước ao được Chúa đến ngự** vào lòng trong mọi nơi mọi lúc của cuộc đời, và cảm tạ Chúa về những ơn Chúa ban trong nhiệm tích này.

Diễn tả niềm tin yêu khát mong rước Chúa, Thánh Vịnh ca rằng:

"Như nai tìm suối nước trong,
Hồn con khắc khoải những mong kiếm Ngài,
Hồn con khao khát Chúa Trời,
Chúa là Hằng Sống đời đời vô chung,
Bao giờ được tới thiên cung,
Con vào bệ kiến kính mừng tôn-nhan"
(TV. 42, 2-3)

Trong thánh lễ có thánh nữ Catarina Siena tham dự, sau khi thánh Raymundô truyền phép Mình Thánh, Ngài bẻ Mình Thánh và bỏ một phần nhỏ vào chén Máu Thánh, Ngài thấy nửa kia biến mất, Ngài hốt hoảng tìm xung quanh, nhưng thánh Catarina thưa rằng: "Chúa đã ngự trong miệng con rồi". Vì bà bị bệnh hay ói, nên không được phép rước Mình Thánh Chúa, nhưng **vì bà khát khao quá sức**, nên Chúa đã làm phép lạ đến với bà.

c- Rước lễ thiên liêng cũng đáng quý trọng như rước lễ thật

* Thánh nữ Catarina Siena sợ rằng Rước Lễ Thiên Liêng không sánh được với Rước Lễ Thật, trong một cuộc thị kiến, Chúa cầm hai bình đựng Mình Thánh và phán: "Trong bình vàng này Cha đựng các lần con Rước Lễ Thật, còn bình bạc kia Cha đựng các lần con Rước Lễ Thiên Liêng, cả hai bình này đều rất đẹp lòng Cha"

* Bà Đáng Kính Gionna Thánh Giá được Chúa phán rằng: "Mỗi khi con Rước Lễ Thiên Liêng, Cha ban ơn cho con như khi con Rước Lễ Thật vậy"

* Trong suốt bảy năm trước khi chết, Thánh Catarina Siena đã không ăn uống gì, ngoại trừ Rước Lễ. Tuy nhiên, việc ăn chay này không ảnh hưởng gì đến sức lực, nhưng lại trở nên mạnh khỏe sau khi đã đón nhận Chúa trong Bí tích Thánh Thể của Ngài.

* Thánh Gioan Vianney nói rằng: "Việc Rước Lễ Thiên Liêng hoạt động trên linh hồn như gió thổi trên ngọn lửa tàn sắp tắt. Khi nào bạn cảm thấy trong bạn tình yêu Chúa đã nguội lạnh, bạn hãy tức khắc xin Rước Lễ Thiên Liêng!"

d- Những ơn ích của sự rước lễ thiên liêng: Rước Lễ sinh muôn vàn ơn ích:

- Đức Phaolô VI ban ân xá cho những ai rước lễ thiêng liêng (Tông Huấn ân xá số 15)
- được xoá bỏ các tội nhẹ và thêm ơn thánh hoá
- được thêm sức mạnh chống trả các chức cám dỗ mà cải hoá canh tân cuộc sống
- rước lễ thiêng liêng bao nhiêu lần trong ngày cũng được, bất kỳ mọi lúc, mọi nơi, khoẻ mạnh cũng như lúc yếu đau liệt giường, cả khi đang dự thánh lễ mà vì lý do nào đó ngăn trở không Rước Mình Thánh Chúa được, khi ấy ta Xin Ngài Ngự Đến vào lòng ta.

e- Thực hành việc Rước Lễ Thiêng Liêng

*** Kinh của thánh Alphonsô Liguori**

"Lạy Chúa Giêsu, con tin thật Chúa ngự trong Phép Mình Thánh, con kính mến Chúa trên hết mọi sự, cùng ước ao chịu lấy Chúa ngự trong linh hồn con. Song le, vì bây giờ con chẳng có thể chịu Chúa cho thật được, thì xin Chúa ngự vào linh hồn con cách thiêng liêng, Chẳng hác gì như Chúa đã ngự vào thật, thì con xin ẵm lấy cùng hợp làm một với Chúa cho trọn. Xin Chúa chớ để con lìa bỏ Chúa bao giờ"

* **Ta cũng có thể đọc những kinh khác tương tự**, chẳng hạn như kinh "*Lạy linh hồn Chúa Kitô, xin thánh hoá con*" ta vẫn quen đọc sau khi Rước Lễ. Dù sao, kinh đọc chỉ là phương tiện giúp ta nói chuyện với Chúa, điều quan trọng là được Thánh Linh thúc đẩy, ta nói lên lòng Tin, Cậy, Mến để Tâm Sự với Chúa.

3- Xin mạo muội chia sẻ rước lễ thiêng liêng theo trình tự sau đây:

- * Trước hết là giục lòng ăn năn sám hối
- * Sau là xác tín và khát khao được kết hợp với Chúa
- * Tạ ơn Chúa.

Chúng tôi muốn được chia sẻ tâm tình cầu nguyện, chiêm niệm mức từ nguồn thánh kinh, thánh truyền qua tiếng hát thay cho lời kinh như thánh Augustinô đã dạy "bene cantat bis orat", hát đúng là cầu nguyện hai lần:

1- SÁM HỐI

<https://youtu.be/WFulww0beY4>

2- XIN NGÀI NGỰ ĐẾN

<https://youtu.be/9a4yENxn008>

3- Tâm-Sự Với Chúa

Chuyển ngữ kinh ANIMA CHRISTI và kinh "LẠY CHÚA, CHÚA ĐỊNH CHO CON PHẢI CHẾT CÁCH NÀO, CON CŨNG XIN VẮNG" đọc sau khi rước lễ (được hưởng ân xá) => <https://youtu.be/EUwpXt5J4W8>

4- Bài hát sau khi rước lễ: XIN NGÀI Ở MÃI TRONG CON

Ben. Đỗ Quang-Vinh